

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Ок 37/2025
21.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владе Стевића, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. КЗ и неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владе Стевића, адвоката Момчила Булатовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал К По1 11/24 од 22.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 10/25 од 09.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владе Стевића, адвоката Момчила Булатовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал К По1 11/24 од 22.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 10/25 од 09.07.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал К По1 11/24 од 22.10.2024. године окривљени Влада Стевић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 5. у вези става 1. КЗ, те је осуђен на казну затвора у трајању од десет година, у коју казну му је урачунато време проведено у протвору од 31.10.2023. године, када је лишен слободе, па до упућивања

окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, на основу члана 264. став 1. ЗКП, с тим да ће суд накнадно посебним решењем одлучити о висини трошкова, на основу члана 262. став 2. ЗКП, чим прибави све потребне податке.

Пресудом Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 10/25 од 09.07.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал, окривљеног Владе Стевића и његовог браниоца, адвоката Момчила Булатовића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Владе Стевића, адвокат Момчило Булатовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП као и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама овог закона не могу заснивати и то на извештају прикривеног иследника од 11.04.2021. године, који нема статус ни периодичног ни дневног извештаја.

С тим у вези бранилац окривљеног истиче да су докази који су настали применом посебних доказних радњи - ангажовање прикривеног иследника и симулована куповина опојне дроге - незаконити и да се наредба о ангажовању прикривеног иследника Пов По1 352/21, донета дана 01.02.2021. године, односи на друго лице - окр. АА, који се не може довести у везу са окривљеним Владом Стевићем. Поред тога, бранилац у вези незаконитог поступања прикривеног иследника истиче садржај извештаја прикривеног иследника, указујући да је прикривени иследник М33 подстрекавао окривљеног на извршење кривичног дела, чиме је поступао супротно одредби члана 185. став 4. ЗКП.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Владе Стевића, адвокат Момчило Булатовић, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Апелациони суд у Београду Посебно одељење је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 По1 10/25 од 09.07.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да се не ради о незаконитим доказима самим по себи, ни по начину прибављања (страна 6, трећи став, страна 7, први, други и трећи став и страна 8, први став другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Поред тога, бранилац окривљеног указује даље на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то снимцима надзорних камера бензинске пумпе „НИС Петрол“ ... од 11.04.2021. године. У вези са тим, бранилац окривљеног истиче да у списима предмета не постоји траг о томе на који начин и на основу ког законског прописа и по чијој наредби је прибављен видео снимак камере са ове бензинске пумпе. Снимак покрива простор тачионог места 1 и 2 и унутрашњост бензинске пумпе, па се код недостатка наредбе, као и података о лицу и начину изузимања материјала те достављања тужиоцу, не може говорити о аутентичности видео материјала и законитом поступању.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Владе Стевића, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

У кривичном поступку пред првостепеним судом је, на главном претресу, извршено извођење доказа увидом у ДВД - снимак видео надзора сигурносних камера са бензинске пумпе „НИС Петрол“ - ... од 11.04.2021. године, који снимци су прибављени по налогу полиције и који снимак је приложен од стране полиције уз кривичну пријаву.

Из списка предмета произлази да је МУП Дирекција полиције УКП Служба за борбу против организованог криминала Одељење за сузбијање организованог кријумчарења опојних дрога 03/2 -3 број 230-413/20-252 од 12.04.2021. године, захтевала од бензинске станице „НИС Петрол“ ..., на адреси ..., Београд, ..., да им доставе видео материјал који је снимљен надзорним камерама за дан 11.04.2021. године, у временском периоду од 18,50 до 19,05 часова, а који су поступили по захтеву полиције и дана 13.04.2021. године доставили тражени снимак.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

По оцени Врховног суда, видео запис снимака са надзорне камере, који је сачињен на лицу места приликом извршења кривичног дела дана 11.04.2021. године, представља исправу у складу са наведеним законским одредбама. У конкретном случају су надзорне камере постављене као вид општих безбедоносних мера које се предузимају на јавним местима, од стране држаоца тих просторија, односно у објектима као што су продавнице робе, као и бензинске пумпе, у којима се снимање редовно обавља из безбедоносних разлога. Стога је на основу законите доказне радње прибављања снимка са уређаја постављених у складу са законским овлашћењима, суд у доказном поступку извршио увид у садржај снимка, као законитог доказа, како је предвиђено одредбом члана 138. став 1. ЗКП.

С обзиром на наведено, Врховни суд налази да предметни снимак са видео записом, који је изузет са лица места, представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и на истом се може заснивати пресуда. Стога се неоснованим оцењују наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем правноснажне пресуде на видео снимку, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осим тога, бранилац окривљеног опширно анализира утврђено чињенично стање, даје сопствену оцену доказа у погледу незаконитости и манипулације прикривеног иследника, истичући да је извештај иследника фабрикован, манипулативан, неодређен, непотпун, као и да је иследник био провокатор, те да видео снимак на коме се заснива пресуда „00 Муфлон“ од 11.04.2021. године није аутентичан, да је истим манипулисано, те даје анализу утврђених чињеница са снимка и изводи сопствене закључке у погледу чињеничних навода и доказа. Поред тога, бранилац окривљеног истиче и исказе полицијских службеника ББ и ВВ, а у вези чињенице идентификације лица која су се налазила у возилу које су пратили полицијски службеници наведеног дана, чиме се по наводима одбране доводи у сумњу чињеница да је окр. Влада Стевић био у возилу марке „...“ ... Поред тога, по наводима одбране, нису поткрепљене чињенице да је окр. Влада Стевић предао опојну дрогу хероин и узео 2500 евра, па је суд требало да одреди ДНК вештачење трагова на ПВЦ кесици која је предата прикривеном иследнику М 33. Даље се бранилац бави анализом видео снимка, истоветности лица са снимка и гардеробе, упоређујући наведено лице са окр. Владом Стевићем и изводећи закључак да се окривљени не налази на предметном снимку, на који начин полемише са чињеничним питањима и доказима изведеним пред првостепеним судом и изводи сопствене закључке у погледу утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да није доказано ни утврђено да је окривљени Влада Стевић поступао по плану и договору у оквиру организоване криминалне групе, да је прихватио њене активности као своје, те да нису испуњени услови из члана 112. тачка 35) КЗ у погледу унапред одређеног задатка и улоге сваког члана организоване криминалне групе и да овакво утврђење није поткрепљено ни једним доказом да је окривљени извршио кривично дело из члана 246. став 5. у вези става 1. КЗ, ни у погледу начина ни времена ни улоге коју је имао, на који начин бранилац полемише са утврђеним чињеничним стањем у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић